

ΜΕΤΕΡΙΠΗ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ME

Φυλλάδ. 65.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΣ.

Τόμος. Γ'.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 1 ΜΑΪΟΥ 1850.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΥ.

Έμπροσθεν τοῦ ἐν Λονδίνῳ Χρηματιστηρίου, ἐπὶ τοῦ ἀπέναντι τοίχου, ὑπάρχει μικρὰ μέλαινα χείρ τείνουσα τὸν λιγανὸν δάκτυλον πρός τινα παρακειμένην τυφλὴν ὁδὸν, κάτωθι δὲ τῆς χειρὸς εἰσὶ γεγραμμέναι αἱ λέξεις αὗται: *Eis τὸ Κεντρικὸν Τηλεγραφικὸν Κατέσηρα.* Καὶ τῷντι ἄμα φύστης εἰς τὸν ὁδὸν ἔκεινην ἔχεις κατατίκρυ τὸ περὶ οὐ δύνατον κατάστημα, καλῶς ἀλλοθεν διακρινόμενον καὶ ἐκ τοῦ ἡλετρικοῦ ώρολογίου, τὸ διόσιον ὑπέρκειται, προσφυὲς παράσημον, τῆς εἰσόδου.

Εἰσερχόμενος εὐρίσκεις πρώτιστα εὐρύχωρον αἴθουσαν φωτιζούμενην ἄνωθεν δι' υάλων, δόποθεν λαμβάνουσι τὸ φῶς καὶ τρεῖς ἀλλεπαλλήλως κείμεναι στοιλι, κοινωνοῦσαι μὲ τὰ εἰς τοὺς διασόρους κλάδους τῆς ὑπηρεσίας ὡρισμένα μέρη τοῦ οἰκοδομήματος.

Έκατερωθεν τῆς αἰθουσῆς ὑπάρχουσι τράπεζαι πρὸς γραφὴν, ὃν αἱ πρὸς τὰ δεξιά διαιροῦνται διὰ πρασίνων παραπετασμάτων εἰς ἕξ χωρίστα γραφεῖα, ὃπου διάφοροι Κύριοι, κάποτε δὲ καὶ Κυρίαι πρόσκεινται εἰς τὸ γράφειον, ἵδια ἔκαστος, τὰς δοτίας ἐπιθυμεῖ νὰ μεταδώσῃ εἰς τοὺς ἀπόντας φίλους του σπουδαίας εἰδήσεις. Γράφονται δὲ αὗται εἰς ἡμίψιλον μεγάλου γάρτου ἐπι-

στολιμαίου, οὗ τὸ ἥμισυ σχεδὸν ἥδη κατέχεται ὑπὸ ἐγένετον διατυπώσεως μὲ λευκὰ διάμεσα ὅπου προστίθενται τὰ δύναματα τοῦ γράφοντος καὶ τοῦ δεχομένου τὸ ἐπισταλμα, διόποις καὶ χρόνος, ἡ στυγμὴ καθ' ἣν ἡρχίσει καὶ καθ' ἣν ἐτελείωσεν ἡ τηλεγραφικὴ ἀλληλογραφία.

"Αμα ἐνεδέψαμεν εἰς τὴν διατύπωσιν ταύτην, διὰ κατά πρώτον ἔσυρε τὴν προσοχήν μας ἢ τον ἡ ὑπερβολικὴ βραχύτης τοῦ τόπου τοῦ ὑπολειπομένου διὰ τὰ ἐπιειλλαμάτα. Ἀλλ' αἱ τιμαι τῶν ἐπισταλμάτων, αἵτινες εἶναι, παραδείγματος χάριν, ἀπὸ Λονδίνου

Eis Βιρμιγάμην, λεῦγαι 45 φρ. 0, 39. ἔκατ. τὴν λέξ.

— Δέρβην " 53 " 0, 42. "

— Αιθερπόλην " 80 " 0, 51. "

— Εύροκον " 87 " 0, 54. "

— Βεδιμδοῦργον " 170 " 0, 78. "

— Γλασκῶ " 188 " 0, 84. "

Αἱ τιμαι, λέγομεν, αἵται ἀρκούντως διδάσκουσι πάντα τὸν προσφεύγοντα εἰς τὴν πρόθυμον τῆς Εταιρίας ὑπηρεσίαν, διὰ τὸν συμφέρει μάλιστα νὰ ἡναι ὡς οἶζεν τε βραχυλογώτατος. Τὸ δὲ παραδοξόερον καὶ, ὡς φαινόμενον φυσιολογικὸν, αἷξιον σημειώσεως εἶναι διὰ ὑπὸ τὴν γαλεβανικὴ τοῦ Τηλεγράφου ἐπιφρόθιν καὶ αὐτοὶ οἱ δικηγόροι οὔτινες, ὡς ἐξένορμεν, μὲ τοὺς πελάτας των εἰσιαὶ συνήθως, χωρὶς βέβαια νὰ τὸ θέλωσι, τίσον σχοινοτενεῖς καὶ πολυγράφοι, συμβαίνει ἐκεῖν ὑποκτητῶν αἴργης τοιαύτην διαύγειαν πνεύματος ὥστε κατορθόντου γὰρ γράψω-

σιν ἀπλούστατα καὶ λεκωνικώτατα περὶ οἰουδήποτε Θέ-
ματος.

Καθόσον τὰ ἐπιστάλματα γράφονται μεταβαίνουσι διὰ πυλίδος ὑδροφάκτου εἰς μικρὸν δωμάτιον, καλούμενον *Τμῆμα τῶν ἔγγραφῶν*. Ἐκεῖ λαμβάνεται σημείωσις αὐτῶν εἰς τὸ γενικὸν βιβλίον, ἀριθμοῦνται, εἴτα ὁ ποιήσας τὴν ἔγγραφὴν ὑπάλληλος ἐμβάλλει αὐτὰ ἐντὸς βραχέος κιβωτίου ἡ πυξίδος, καὶ σύρει τὸ σχεινίον μικροῦ κιβωτίου. Παραχρῆμα ἡ πυξὶς ἀνιπταται ἄγω διὸ πῆγες ὅμοιαις μὲν καπνοδόχην ἑστίας, μεταβιβάζουσα τὰ ἐν αὐτῇ εἰς τὸ ὑπερῷον, εἰς τὸ *Τμῆμα τῶν μηγανῶν*. *Ηκόλουθήταν* κατόπιν καὶ ἡμέρες τὸ κιβώτιον δι' ἕδον ὅχι μὲν τόσον συντέμενο, ἀνετωτέρας δὲ μως ἐπωσοῦν, τῆς κλιμακος, ιστάμενοι ἐκ διαλειμμάτων ὅπου ἡ κλιμακὶ στρέφεται, καὶ προαναλογιζόμενοι ποίου παραδέξου θεάματος ἐμέλλομεν νὰ γίνωμεν θεάται. Ἀλλ' δε εἰσῆλθομεν εἰς τὴν αἰθουσαν τῶν μηγανῶν, ἥσθιάν. Θημέν, ὁμολογοῦμεν, ἀπορίαν ἐνταυτῷ καὶ θαυμασμὸν, εὐρεθέντες ἐμπροσθεν ὅχι, ὡς ἡλπίζομεν, πολυπλόκου τινος μηγανῆς, ὅλλ' ἀπλουστάτης συσκευῆς, δι' ἣς δρμάς προάγονται ἔργα τὰ πλέον τεράστεια.

Τῶν πλείστων τῆς βιομηχανίας προϊόντων ἡ γειρωνατικὴ ἔργασία ὑπερτερεῖ πολὺ τὴν ὄλικὴν ἀξίαν. Ἐν ἀπλοῦν καρφίον διὰ νὰ κατασκευασθῇ, πρέπει νὰ ζητηῇ εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς τὸ μέταλλον, είτα νὰ ἀναλυθῇ καὶ καθαρισθῇ μὲν γειάνθρωπας ἔξωρυγμένους δρμίων ἐκ τῶν ἔγκατων τῆς γῆς, είτα νὰ φορτωθῇ εἰς ὀμάξας ἡ πλοια, νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν ἔμπορον, εἰς τὸν μεταπράτην, εἰς τὸν γαλλικόν. Τὰ ἐλάχιστα σκαλαθύρωματα ἔστα βλέπομεν εἰς τὰ πρόθυρα τῶν ἔργαστηρίων καὶ τῶν ἀποθηκῶν ἀπήγοναν ἔργασίαν καὶ πολυχειρίαν ἀνυπόλογίστον. Ὡ! ἀν αἱ Κυρίαι ἐγνώριζον πόσαις ὕραι ἐγδελεχοῦς καὶ πολλάκις ἐπιβλαβοῦς εἰς τὴν ὑγείαν ἔργασίας κατεβλήθησαν, πόσων ἀνθρώπων ἡ ὑγεία καὶ ἡ ζωὴ κατεστράψη διὰ νὰ ἴδωσι τὸ φῶς τὰ ἐλαφρὰ ἔκεινα καὶ στιβῶντα ὑφάσματα, οἱ κόσμοι ἔκεινοι καὶ τὰ περισπτα μὲν τὰ δοπια συνειθίζουν νὰ περιβάλλωσι τὰ κάλλη των! Οἱ δοσιπόροις διαβαίνων, ἡ μᾶλλον διπτάμενος διὰ τῶν σιδηροδρόμων τῆς Ἀγγλίας οὐδὲ ἐνθυμεῖται δλῶς διὰ στρατὸς δεκακιτηλίων ἀνθρώπων δημηνῶν καταγίνοντα εἰς τὴν ἐπιστάσιαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ τὴν λοιπὴν ἐπιμέλειαν τῆς δόσου. Ἐλέγομεν λοιπὸν καθ' ἔκποδος διὰ καὶ μηχανὴ τοιμήτη μεταδίδουσα ἀστραπήδην ἀγγελίας εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν ἔως τετρακοσίων μιλίων, ἀπήτει ἀναλόγως καὶ πολυχειρίαν καὶ ἔργασίαν πολλήν, Ἀλλ' ἡ ἀπλότης εἶναι, λέγουσι, τῆς ἐπιστήμης ὁ χαρακτήρ: τὸ δὲ σχεινά ποτοῦ οὐδημοῦ ἀπεδειχθῆ ποτὲ ἐναργέστερον ὡς εἰς τὸ ὑπερῷον τοῦ ἐν Λονδίνῳ Κεντρικού Τηλεγράφου ἐπειδὴ δλῶν τὸ πρόσωπον καὶ ὑλικὸν τοῦ καταστήματος συνίσταται εἰς τέσσαρα ἡ πέντε μειράκια, δεκατετραετὴ περίπου τὴν ἡλικίαν, ἔξιπνου φυσιογνωμίας, καὶ εἰς δκτὼ μικρὰς μηχανὰς ἔχουσας τὸ ἡμίου σχεδὸν μέγεθος τῶν μουσικῶν ἐκείνων δργάνων τὰ δοιά περιφέρουσιν εἰς τὰς ὅδους ἡμῶν οἱ πατέρες τῆς Ἰταλίας. Ως δὲ εἰ τῶν ἵππων πωληταὶ ἐπαινοῦντες πρὸς δειλὸν καὶ ἀργάριον ἀναβάτηην τὸ πειθήνον καὶ τὴν ἀγριθήν φύσιν τοῦ ἵππου λέγουσι τοῦτο, διτὶ καὶ παιδίον δύναται νὰ τὸν κυνερήνησῃ, δμοίας καὶ περὶ τὸν ἡλεκτρικοῦ τηλεγράφου τοῦ μεταβιβάζοντος τὰ διανομήματα τῶν ἀνθρώπων μὲ τὸ τεράστειον τάχος 280,000 μιλῶν, ἡ 142,000 λευγῶν κατὰ πᾶν δεύτερον λεπτὸν, δύναται τις

νὰ εἴπῃ, καὶ ἀπλοῦν παιδίον εἶναι ἕκανδον νὰ τὸν διοικήσῃ.

Καὶ εὔκολον μὲν εἶναι διὰ μέσου ὀλίγων ἀριθμῶν νὰ παραστήσῃ τις τὸ τάχος τοῦ ἡλεκτρικοῦ τηλεγράφου. πλὴν εἰν' ἐπίστις ἀληθές διτὶ ἡ ταχύτης αὕτη ὑπερβαίνει τὴν ἀνθρωπίνην κατάληψιν. Ὄταν δὲ Σακεσπῆρος ἀφίνεμος εἰς τὰς ἐμπιγνώσεις τῆς φαντασίας του, παραστάνη τὸν βασιλέα τῶν ἔξωτικῶν "Οδερον" λέγοντα πρὸς τὸ τελώνιον Πούκ νὰ ἐπιστρέψῃ γρηγορώτερα παρὰ διῆν ὕραν θέλει δὲ Λεβιαθάν διὰ νὰ διατρέξῃ μίαν λεύγαν, τὸ δὲ πνεῦμα ἀποχρίνεται διτὶ δύναται νὰ κάμη τὸν γύρον δλον τῆς γῆς εἰς τεσσαράκοντα λεπτὰ, δὲν ὑπάπτει βέβαια ὁ ποιητὴς διτὶ κατὰ τὸν 10'. αἰῶνα δὲ παράτολμος τοῦ ἡλεκτροῦ ἔξωτικου καύγησις ἐμελέτης γὰρ πραγματοποιηθῇ καὶ νὰ ὑπερακοντισθῇ μάλιστα. Αἱ διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ τηλεγραφικαὶ ἀγγελίαι δύνανται εἰκοσιτέσσαρας γιλιάδας φοράς νὰ κάμωσι πὸν γῆρον τῆς γῆς ἐν ὄσῳ χρόνῳ δὲ Πούκ μὲ τὴν φανταστικήν του ταχύτητα ἥθελε τὸν κάμει ἀπαξέ μόνον.

Πάσα τηλεκτρικὴ μηχανὴ φέρει ἐπ' αὐτῆς δίσκου ὡς τοὺς τῶν ὕρωντος μὲ τὸν δείκτην αὐτοῦ, ἔνθα εἰσὶ γεγραμμένα τὰ δύναματα τῶν ἔξι δὲ δικτὸν πόλεων πρὸς ἃς ἔχει συνήθως ἀνταπόκρισιν διταν δὲ ἔργασία ἡνιαὶ πολλὴ καὶ κατεπείγουσα, εἰς πᾶσαν μηχανὴν ἀπαιτεῖται καὶ εἰς παῖς, ἀλλ' ὕσεπιτοπλεῖτον ἀρκεῖ εἰς παῖς διὰ τρεῖς μηχανάς. Ἐπειδὴ δὲ αἱ μηχαναὶ πρέπει κατὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ ἔχουν ἔτοιμα: εἰς ἔργασίαν, τὰς νύκτας καὶ τὰς ημέρας, ἐπαγγυπτοῦσιν ἀδιαλείπτως εἰς αὐτὰς τὴν μὲν ημέραν cι παῖδες, τὰς δὲ νύκτας ἄνδρες ἔξεγειρόμενοι ἐκ διαδοχῆς.

Καθόσον τὰ διάφορα ἐπιστάλματα, ἀναβαίνοντα ἐν μετ' ἄλλο διὰ τοῦ δπαίου, φθάνουσιν εἰς τὸ ὑπερῷον τῶν μηχανῶν, δὲνταυθήτα τεταγμένος ὑπάλληλος παραλαμβάνων φέρει αὐτὰ εἰς τὴν μηχανὴν ἡνιαὶ μέλλει νὰ τὰ διεργηγεύῃται εἰς τὰ ἀπώτατα, δὲ παῖς ἀρχεται πάραπτα τοῦ ἔργου μὲ τὴν συνήθη τῆς ἡλικιας ταύτης ζωηρότητα.

Καὶ πρῶτον μὲν βάλλει διὰ τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρευστοῦ εἰς κίνησιν μικρὸν καῶδωνα δστις ἐπεγείρει αὐθωρεὶ τὴν προσοχὴν τῶν εἰς τὰς ἀλλας πόλεις φυλαττόντων τὰς μηχανάς. Ἀλλ' ὁ ἡλικὸς τῶν καῶδωνων παύει μέτ' ὀλίγον ἀπανταχοῦ πλὴν εἰς τὸ κατάστημα τῆς πόλεως ἡ τὸ δόνομα δεικνύει δι τοῦ δίσκου βελόνη. Τοισιοτετράπως δὲ ἐπὶ τοῦ καταστήματος ἔκεινον ὑπάλληλος μανθάνει δι πρὸς αὐτὸν θέλει ἔλθει τὸ μήνυμα, καὶ διὰ σημείου δμοίου ἀποκρίνεται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Δονδίνου δι εἰναι παρών καὶ ἔτοιμος νὰ ὑποδειχθῇ τὸ ἀγγελεύον μήνυμα. Οἱ παῖς τότε δράττει ἀμφοτεραὶ ταῖς χεροῖς χαλκοῦ τινα βραχίονα δὲ λοστὸν προσπεπασαλευμένον ἐπὶ τοῦ δίσκου, καὶ τοῦτον κινῶν, καὶ ταλαντεύοντα παντοτρόπως ἔρμηνει τὴν ἐπιστολὴν ἐπειδὴ δὲ λοστὸς κινούμενος ὑπὸ τοῦ παῖδος μεταβαῖται εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ πρὸς αὐτὸν δίσκου βελόνας ὡς καὶ εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ δίσκου τοῦ ἀνταποκριτοῦ κινήσεις τινὰς καὶ ἀλματα παριστῶντα τοῦτο δὲ ἔκεινον τὸ γράμμα τοῦ ἡλεκτρικοῦ ἰαλφαρήτου. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς τρία λεπτὰ δεύτερα δύναται νὰ διερμηγεύῃ τηλεγραφικῶν μίαν λέξιν συνήθουσα ἐκτάσεως. Η, ταῦταν εἰπεῖν, εἴκοσι λέξεις εἰς τὸ λεπτόν. "Αν κατὰ τύχην τὸ μεταλλικὸν σύρμα τινὰς τῶν βελονῶν, δὲ παῖς δύναται νὰ ἔργασθῇ καὶ διὰ μιᾶς μόνης βελόνης εἰς ἄλλο ἀλφαρήτον, μὲ τὴν διαφορὰν δι τότε ἔρμηνει τοῦτων μόνους δὲ ἔννεα λέξεις εἰς τὸ λεπτόν.

‘Η Εταιρία τοῦ ἡλεκτρικοῦ τηλεγράφου παρεδέχθη ἄρτι τὴν νέαν μέθοδον τοῦ Κυρίου Βαλί, καθ’ ἥν εἰς ἔνλεπτὸν διέρμηνεύονται τηλεγραφικῶς ἡώς χίλια λέξεις. (α)

Ἐν ᾧ χρόνῳ ὁ παῖς ὁ ἰστάμενος πρὸ τῆς μηχανῆς ἔξαποστέλλει κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς Διερπούλη, λόγου χάριν, τὴν ἔναγκος γραφεῖταιν εἶδον, πρὶν ἔτι τὸ γραφικὸν μέλαν στεγνώσῃ καλῶς, ἔτερος παῖς πληγεῖον αὐτοῦ, ἀκολουθεῖ προσεκτικῶς τὸν χορὸν καὶ τὰ ποικιλὰ ἄλματα τῶν βελονῶν τῆς ἴδιας αὐτοῦ μηχανῆς, αἵτινες φέρουσι μηχινμά ἐρχόμενον ἀπὸ τὸν νοικοδομικὸν σιηρήρδρομον ἀναγνιώσκει δὲ καὶ ὑπαγορεύει λέξιν πρὸς λεξινὸν τὸ ἀγγελμα πρὸς τὸν παρακαθήμενον Βοηθὸν, εὗτος δὲ τὸ γράφει ἐπὶ χάρτου (καὶ σημειώσατε ἐτὶ πάντοτε ὃ εἰς ὑπαγορεύει μὲν ὅσην ὁ ἀλλος δύναται νὰ γράψῃ ταχύτητα). ‘Οσακίς ὁ ἀναγνιώσκων τὸ μήχνυμα δὲν ἔννοιῃ τινὰ λέξιν, ἀναγγέλλει τοῦτο εἰς τὸν ἀνταποκριτήν του δι’ ἴδιαιτέρου σημείου, καὶ ἐκεῖνος ἐπαναλαμβάνει τὴν λέξιν.

Ἄροῦ ἡ ἀντιγραφή τελειώσῃ, τὸ φύλλον καταβαίνει διὰ τοῦ δπαίου εἰς τὸ διωμάτιον τῆς ἐγγραφῆς, ὅπου λαμβάνεται σημειώσις αὐτοῦ, καὶ δπόθεν στέλλεται παραχρῆμα εἰς τὸν πρὸς ὅν δρον ἡ δι’ ἐπίτηδες δχήματος ἡ διὰ τοῦ διαγομέως. ‘Ολίγα τινὰ παραδείγματα θέλουν σαφηνίσει τὸν μηχανισμὸν τῆς ἐργασίας ταῦτης, καὶ δώσει πρακτικήν τινα ἔννοιαν τῆς ταχύτητος, δι’ ἣν ἡ ἐταιρία μεταδίδει τὰ μηχνύματά της.

Κύριός τις προσελθῶν ἐσχάτως εἰς τὸ κατάστημα ἀνήγγειλεν ὃτι ἐπειθύμει: νὰ μηνυθῇ σπουδαῖον τι πρὸς φίλον του διατρίβοντα ἐν ‘Εδιμβούργῳ, διὰ τοῦ προηγουμένης συνεννοήσεως ἔμελλε κατ’ αὐτὴν ταῦτην τὴν ὥραν νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸ ἐν ‘Εδιμβούργῳ ὑποκατάστημα τῆς Ἐταιρίας διὰ νὰ στείλῃ ἀπόκρισιν. Τῷ ἐδόθῃ τὸ ἡμιφύλλον τοῦ χάρτου, ἔγραψεν δι’, τι ζθελε, μετὰ ταῦτα τὸ γραφὲν μετέδη εἰς τὸ τμῆμα τῆς ἐγγραφῆς, ἀνέθη εἰς τὴν αἰθουσαν τῶν μηχανῶν, κ’ ἐκεῖθεν παραχρῆμα διειδάσθησαν τὰ ἀνδιαλαμβανόμενα εἰς ‘Εδιμβούργον. Αὐθωρεὶ σχεδὸν ἔθυσε διὰ τῆς αὐτῆς δόδον ἡ ἀπόκρισις, ἐγράφη, ἐστάλη κάτω κ’ ἐπεδόθη εἰς τὸν Κύριον ἔστις ἀπῆλθεν εὐχαριστημένος, μὴ διατρίψει εἰς τὸ κατάστημα μηδὲ πέντε λεπτὰ ὥρας, καὶ ταῦτα δὲ τὰ πέντε ἐδαπανήθησαν τὸ πλέον ὑπ’ αὐτοῦ καὶ τοῦ φίλου του εἰς τὸ νὰ γράψωσι τὰς δλίγας λέξεις διὰ τὸν πρὸς ἀλλήλους ἀντῆλαξαν, ἐπειδὴ τὰ ἡλεκτρικὰ νήματα δὲν ἐκράτησαν αὐτὰς ἐν τῷ ίεναι κ’ ἐπανιέναι εἰκῇ μόνον ἐν τριακοσίεσδυν πεντηκοστὸν μόριον τοῦ δευτέρου λεπτοῦ.

‘Ἄλλο· εἰς μίαν ἀπὸ τὰς σκοτεινὰς ἐκείνας καὶ συνεφώδεις ἡμέρας τοῦ ἀγγλικοῦ οὐρανοῦ, ἀμαζά τις ἀτμοκίνητος στενοχωρουμένη διὰ ἔμενεν ἀργή, ἐν πλήρεις οὕτα στριψό, ἐπῆρε τὸν δρόμον της μόνη. χω-

ρίς ὁδηγὸν, κ’ ἔργυρεν ὡς ἀστραπή· διοτι δὲ τὴν εἰδῶν ἀναχωροῦσαν προσεδόκων ὅτι ἔμελλε καθ’ ὁδὸν νὰ ἐπισέρη μεγάλας ζημίας καὶ τραύματα. Πλὴν κατὰ καλὴν τύχην δὲ ἡλεκτρικὸς τηλέγραφος προλαμβάνων τὴν δραπέτιν ἔστειλεν εἰδῆσιν εἰς τὸν σαδμὸν τοῦ Κάρδεν, ὃστε εἰδοποιηθέντες ἐγκαίρως ἔλαβον τὰς ἀναγκαῖας προφυλάξεις ἀποστρέψαντες τὰς βελόνας τοῦ σιδηροδρόμου οὔτως ὡςτε διεύθυναν αὐτὴν εἰς πλαγίαν τινὰ δόδυν, διότι μόνον ὅληραι φορτηγοὶ ἀμαζεῖς εύρισκον τότε.

‘Ἄλλο· Γεντιλιμάνος τις ἡ εὐγενής ‘Αγγλος λαβῶν ὑπὲρ ἔστιον καὶ τῆς σίκογενείας του διὰ τὸν σιδηρόδρομον γραμμάτιον δευτέρας θέσεως ἐνδύμισεν διστεῖον νὰ καλέξῃ διὰ τοῦ αὐτοῦ γραμματίου τὴν ἀνετατέραν θέσιν δχήματος πρώτης τάξεως. Ἀλλὰ πόσον δὲν ἔξεπλάγη ὅτε φύλαξε μόλις εἰς τὸν πρὸς ὅν δρον εἶδε παρουσιασθέντα εἰς τὴν θυρίδα τοῦ δχήματος, πρὶν ἔτι ἡ συνοδία σταματήσῃ καλῶς ἀπὸ τὸν δρόμον, τὸν ἐπιστάτην τοῦ σταθμοῦ καὶ εἰπόντα αὐτῷ μεγαλοφάγως εἰς ἐπήκοον ὅλων τῶν συνδοστέρων. Εὑαρεστήθητε παρακαλῶ, Κύριε, νὰ μᾶς πληρώσῃς τὸ περιπλέον τοῦ ἀγωγίου σας καθὼς καὶ τῆς εὐγενεστάτης συντροφίας σας.

Παρεκτὸς τῆς ἴδιωτικῆς ἀνταποκρίσεως ἡ ἐταιρία τοῦ ἡλεκτρικοῦ τηλεγράφου συνέστησε προσέτι εἰς τὰς ἐπισημοτέρας πόλεις τῆς ‘Αγγλίας διάφορα ἄλλα καταστήματα δεχόμενα καὶ ἔξαποστέλλοντα ἀμοιβαίως παντοίας ἀγγελίας καὶ κοινοποιήσεις ἀφορώσας τὰ δημόσια πράγματα. Εἰς ἔκαστον τῶν καταστημάτων ὑπάρχουσα: λέσχαις συνδρομητῶν διόπου ἐκτίθενται, ἀμα φύλασσον, εἰς ἀνάγνωσιν αἱ πολιτικαὶ ἡ ἐμπορικαὶ ἡ ἄλλαι εἰδῆσις, cίον ἡ στάσις τοῦ χρηματιστηρίου καὶ τὰ συναλλαγματα, αἱ τιμαὶ τῶν πωλήσεων, δι’ εἰς τὸν διαφόρους λιμένας τοῦ βασιλείου ἐπικρατῶν καρδίας καὶ ἀνεμος, οἱ ἀπόπλοις καὶ κατάπλοι, τὰ ναυάγια, τὰ νέα τὰ ἵπποδρομικά, τὰ βουλευτικά, αἱ γενικαὶ εἰδῆσις, κ.τ.λ. Περιττὸν δὲ γὰρ εἰπωμεν διὰ τῶν εἰδῆσων τούτων αἱ πλεῖσται μεταγγίζονται εἰς τὰς ἄλλας πόλεις διὰ τοῦ ἐν Λονδίνῳ καταστήματος, ἔνθα συρρέουσι πανταχόθεν τῆς ‘Αγγλίας.

Αἱ τοιούτου εἰδους κοινοποιήσεις εἰσὶν ἀνατείμεναι, ἐν τῷ κεντρικῷ τοῦ Λονδίνου καταστήματι, εἰς τμῆμα ἴδιαίτερον, τὸ καλούμενον τμῆμα τῶν εἰδῆσων, διάφορον δὲ τοῦ τμήματος τῶν ἴδιωτικῶν ἀνταποκρίσεων, μόνον δὲ ἔργον ἔχον τὸ γ’ ἀποστέλλη εἰδῆσεις εἰς τὰς λέσχας τῶν συνδρομητῶν ‘Εδιμβούργου, Διερπούλης, Δήδης, Μαγκεστρίας, Οὐλλης, Νευκαστέλης κ.τ.λ.

Εἰς τὰς ἐπτὰ τὸ πρῶτη δὲ τὸ τμῆματος τούτου ὑπάλληλος λαμβάνει: βλαστούς τοῦ Λονδίνου τὰς ἐφημερίδας, κ’ ἐντεῦθεν ἐφανίζεται καὶ ἐπιτέμενει διὰ νὰ τὰς ἀποστέλλῃ εἰς τὰς ἐπαρχίας διὰ τὰς πληροφορίας νομίζεις πλέον χρησίμους εἰς ἔκαστην ἐξ αὐτῶν αἱ ἐφημερίδες τῶν διαφόρων αὐτῶν πόλεων περιμένουσι: βεβαίως, πρὶν ἐκδιθῶσι, τὴν ἄφιξιν τῶν ἡλεκτρικῶν εἰδῆσων, καὶ κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον δὲ ἐμπορος τῆς Μαγκεστρίας ἔχει: ἐκ τῆς δγδέης πρωτηνῆς οὐρανοῦ τὰς εἰδῆσις αἵτινες διὰ τοῦ σιδηροδρόμου θέλουν ἔλθει μόλις εἰς τὰς δύο παρατετρον, εἰς τὸν ‘Εδιμβούργον δὲ θέλουν φύλασσει τὸ ἐσπέρας εἰς τὰς ἐννέα ημέρας.

Κατὰ πάσαν ἑσπέραν ἔρχονται εἰς Γλασκώ, Οὐλληνην καὶ Λήδην καὶ ἐν τῷ ἀμα καταχωροῦνται εἰς τὰς ἐπιτοπίους ἐφημερίδας λεπτομερεῖς πληροφορίας πρωτεῖς διὰ τοῦ σπουδαίου συνέδην τὴν πρωτεύουση μετὰ τὴν πρώτην ἔκδοσιν τῶν ἐφημερίδων.

(α) Ἡ μέθοδος αὕτη συνίσταται εἰς ἐπιμήκη ταινίαν χάρτου ἔχουσαν πολλὰ μικρὰ τρήματα. Πάντα τρῆματα ἡ σωρὸς τρημάτων παρίστησην ἐν γράμμα· ἡ ταινία περιτυλίσσεται εἰς κύλινδρον μετάλλου διὰ τοῦ μποδάλλεται εἰς τὴν ἡλεκτρικὴν ἐνέργειαν δύο μεταλλικῶν αἰχμῶν διάκειται δὲ εῦτως ἡ μηχανὴ. ὥστε διανὰ μετατρέπεται τὸ γαλβανικὸν δέημα, δοάκις δὲ αἱ αἰχμαὶ ἐγγίζουσι τὸν χάρτην, τὸ γαλβανικὸν δέημα διατάσσεται, διὰ δὲ ταῦτης τῆς ταχείας ἐναλλαγῆς καταφθούνται τὰ σημεῖα καὶ τὸ ἀλφάρετον.

Χάρις εἰς τὸ ἔξαίσιον τοῦτο τάχος, αἱ μεταπτώσεις τῶν τιμῶν εἰς τὰς ἀγορὰς τῆς Μαγκεστρίας κ.τ.λ. συμβαίνουσιν ἐμογρόνων μὲ τὰς τοῦ Λονδίνου, ὥστε οἱ ἔκεινων τῶν πόλεων ἐμποροὶ δὲν κινδυνεύουν νὰ ὑποσκελισθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἐν τῇ μητροπόλει συναδελφούς τουν. Συμβαίνει μὲν ἐνίοτε νὰ προκαταλάθῃ τις ίδιαιτέρως πλὴν πάντοτε διὰ τοῦ τηλεγράφου τῆς ἑταῖρίας τὸ τμῆμα τῶν εἰδήσεων ἐπειδὴ ὅμως οἱ φρόνιμοι περιμένουσι συγήθως τὴν ἀρξίν τῶν τακτικῶν εἰδήσεων, μεγάλα πράγματα δὲν δύναται νὰ κερδήσῃ τις διὰ τοῦ τοιούτου μέσου.

Εἰς τὴν μίαν Μ. Μ. ἀναγγέλλονται εἰς τὰς ἐπαρχίας διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῶν τηλεγραφικῶν λεσχῶν αἱ τιμαὶ τῶν συνεχλαγμάτων καὶ λοιπαὶ ἐργασίαι τοῦ Ἀστρονόμου χρηματιστηρίου, ἀναγγέλλονται δὲ καὶ αἱ κατὰ τὴν προτεραιών τελευταῖαι εἰδήσεις τῆς Τραπέζης τῶν Παρισίων, καθὼς καὶ ὁ εἰς Λονδίνον ἐπικρατῶν καιρὸς καὶ ἀνεμος.

Ἐνωρὶς τὸ πρωὶ βλέπει τις τοὺς ἐπὶ τῶν μηχανῶν παῖδας καταβιβωσκοντας μὲ ἄπληστον περιεργειαν (ἥτις εἶναι ἔμφυτος εἰς τὴν ἡλικίαν ταύτην, διὸ καὶ δεικνύουσι πολλὴν περὶ τὸ ἔργον αὐτῶν σπουδὴν καὶ ἀγάπην) τὰς ἀπανταχόθεν ἀφικνουμένας ἀγγελίας· οὗτος μὲν ἔλαβεν ἐκ τῆς δεῖνα ἐπαρχίας ἐπιστολὴν τηλεγραφικὴν μηνύουσαν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐπιτοπίων ἐκλογῶν ἄλλος ἔχει τὸ πρότι τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν τῶν Γάλλων διάγγελμα τοῦ Προέδρου Ναπολέοντος· μετά ταῦτα τὰς τρεχούσας τιμὰς τῶν πραγματειῶν, τὰς μετωρολογικὰς μεταβολὰς αἰτινες δεικνύουσι πόσον ἀκατάσταστον εἴναι τὸ κλῆμα τῆς Μεγάλης Βρετανίας, καὶ δὲ ἡθελον ἀπεικονίσει κακῶς τὴν παρούσαν πολιτικὴν τῆς Εὐρώπης κατάστασιν μετ' δλίγον, προσίσυντος τῆς ἡμέρας, ἀφικνοῦνται σημειώσεις τῶν πράξεων τοῦ χρηματιστηρίου, τῆς ἀγορᾶς τῶν σίτων, τῶν κτηγορῶν, τῶν κρεάτων, τῶν φορέων κτλ. συγκρινούμενα καὶ μετά

Καθόσον δὲ καταφθάνει τὸ σμήνος αὐτὸν τῶν πανταχῶν ἐτερογενῶν μηνυμάτων, ἀντιγράφονται ἔκαστον εἰς φύλλα χάρτου χωριστὰ καὶ φέρονται ἐν μετ' ἄλλῳ εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ τμήματος τῶν εἰδήσεων, οὗτος δὲ κάμνει ταχεῖαν τιγα καὶ ἐξ ὑπογούσιον διαλογήν αὐτῶν πρὶν τὰ διαμοιράσῃ κατὰ πόλεις καὶ τάξεις, διτι ἄλλα μὲν τῶν μηνυμάτων στέλλονται πρὸς πάσας τὰς πόλεις ἐνθα εἴναι καταστήματα τῆς ἑταῖρίας καὶ λέσχαι συνδρομητῶν, ἄλλα δὲ πρὸς μόνας ἔκεινας διαστίσιας ἐνδιχθέρουσι. Μετὰ τὴν προπαρασκευὴν ταύτην τὰ διάφορα φύλλα μεταβαίνουσιν εἰς τὸ Τμῆμα τῶν μηχανῶν, μετ' δλίγον ὡς διὰ μαγικῆς τερατουργίας ἀναγνώσκονται ἀπανταχοῦ τῆς Ἀγγλίας καὶ Σκωτίας αἱ παντοδαπαὶ ἀγγελίαι αἱ πρὸ τιγων μόνον λεπτῶν φέρονται εἰς Λονδίνον ἐκ πάντων τῶν περιφερῶν τοῦ δρίζοντος.

Ἡ τεράστιος αὕτη δύναμις ἦν ἡ θεία πρόνοια ἡζίωσεν ἀποκαλύψη εἰς τὸν ἀνθρώπων σὺ μόνον συντελεῖται μεράλως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἐξ αὐτοῦ εὐδαιμονίας προσεγγίζουσα τοὺς μακρὰν ἀπότας, καὶ ἀναιροῦσα, ὡς εἰπεῖν, τὸν χρόνον καὶ τὸ διάστημα, ἄλλὰ καθιστάνει τὸν ἀνθρώπων ἐκανόν καὶ νὰ φύλαστη καὶ νὰ ὑπερασπίζεται δοσὴ ἐμπορία τῷ χρηγεὶ ἀγαθῷ. Διότι ἐν καιρῷ πολέμου ἡ ἀρχὴ μανθάνουσα ἐν ἀκαρεῖ πλέσαν τοῦ ἐχθροῦ ἐπιδρομὴν δύναται αὐτοῦρει νὰ ἔξποστειλη διδηγίας εἰς τὰς ἀπαγιτοῦ

τῆς χώρας διεσπαρμένας δυνάμεις, ὡς νὰ εἰχεν αὐτὰς παρούσας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον αἱ δυνάμεις κατὰς Ἑηρᾶς καὶ τῆς Θαλάσσης τὴν αὐτὴν καὶ σύγχρονον λαμβάνουσαι ὥθησιν ἐνεργοῦσιν ἐκ συμφώνου ὅλαι καθιστανται ἀρτητοι.

‘Ἄλλ’ έσον θαυμασταὶ καὶ ἀν ἦνται αἱ εἰρημέναι ὡφελεῖται τὰς δόπιας ὑποκριταῖται εἰς τὸν ἀνθρώπων δηλετρικὸς τηλέγραφος ἔχομεν ἀκόμη ν ἀναφέρωμεν ἄλλην τινα ἐφαρμογὴν τῆς ἑξαίσιου ταύτης ἀνακλαύσεως, ητοις εἶναι τὸ παραδοξότατον μέχρι τοῦδε κατόρθωμα τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας.

Πλησίον τῆς αἰθίουσης τῶν δικῶν δηλετρικῶν μηχανῶν ὑπάρχει ὀωμάτιον ἐν ὧ εύρισκεται μηχανὴ ὅση μεγάλη, ἀπλωστάτη δὲ τὴν κατασκευὴν, συγειμένη ἔχει τινῶν τροχῶν διὸ ὧ στρέφεται εἰς μικρὸς κύλινδρος· περὶ τὸν κύλινδρον εἶναι τυλιγμένη μακρὰ ταινία χάρτου, ἔχουσα πλάτος μὲν ἡμίσεος δακτύλου, μῆκος δὲ ἔξηκοντα ὑαρδῶν.

Περιστρεφόμενον βραδέως τοῦ κυλίνδρου ἡ ταινία τοῦ χάρτου ἐκτυλίσσεται καὶ διαβαίνουσα ἐφ' διμάλιοι τίκος βραχέος ἐπιπέδου ἐκμάσσει ἐκ τινος παχείας βελόνης μακράν γραμμήν μαύρων σημείων συνισταμένων εἰς στιγμὴν, στιγμὴν καὶ παῦλαν, δύω στιγμάς, δύω στιγμάς καὶ παῦλαν, δύω παύλας καὶ στιγμὴν, καὶ σύνταξης.

‘Αλλὰ τὶς λοιπὸν, θέλουν ἐρωτήσει πολλοὶ τῶν ἀναγνωστῶν, τὶς ὡς ἐγχωράττων ἐπὶ τῆς ταινίας τὰ σημεῖα ταῦτα;

‘Η ἀπόκρισις εὔκολος· ἔξηγει δὲ μόνον ἐν τῶν μεγίστων τῆς ἐπιστήμης θαυμάτων· αἱ στιγμαὶ ἐκεῖναι καὶ αἱ παῦλαι αἱ σημειούμεναι εἰς τὴν ἐπιμήκη ταινίαν τοῦ χάρτου τὴν ἐκτυλίσσομένην εἰς ἔν δωμάτιον τοῦ ἐν Λονδίνῳ τηλεγράφου ἐγχωράττονται εἰς ἀντὴν ὑπὸ ἀνθρώπου καθημένου εἰς τὸν τηλέγραφον τῆς Μαγκεστρίας, διτις διὰ τοῦ γαλβανισμοῦ καὶ μικροῦ τίκος εὐλειδοκυμβάλου τοῦ δόπιου προσφανεῖ τὰς λαβάς, οὐ μόνον πέμπει ἀλλ’ ἐκδίδει αἱ τὸ δε εἰς Λονδίνον παντοίας δημοσίας ἀγγελίας καὶ ἰδωτικάς, εὐαναγνώστους εἰς πάντα τὸν εἰδότα τὸ συμβολικὸν ἀλφάριθμον τὸ ἐφημοσμένον εἰς τὴν μηχανήν.

Πρὸς χορηγίαν δὲ πρόχειρον τοῦ ἀναγκαῖου εἰς τὴν μηχανὴν χάρτου, ἐπενήσαν κομψότατον ἀνθυμράτιον δῶσων ποτὲ μᾶς ἔτυχε νὰ ἴδωμεν δύω κύλινδροι σιδηροῖ, τέσσαρας πόδας μακροί, μὲ ράβδωσεις, συστρεφόμενοι ἐπ’ ἄλληρους, δάκνουσι ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους καὶ προάγουσιν ἐκ τοῦ ἄλλου συνεπιτρωμένας εἰς ἔλλον φανταστικούς ἀνὰ ἔκαπτον συγχρόνως τοιαύτας ταινίας.

Ποιὸν ἀφήσωμεν τὸ τηλῆμα τῶν μηχανῶν καὶ τῆς δηλετρικῆς τυπογραφίας ἡσημειώσωμεν διτις εἰς τὰς μηχανὰς συνοικεῖσθαι καὶ φιλιοῦνται μέχρι τινὸς μὲ τοὺς δρμῆλικας αὐτῶν τὸν ἐργαζομένους εἰς τὰς ἀντιστοίχους τῶν ἄλλων πόλεων μηχανῶν· ὡστε ἀντὶ ποτὲ συμβοῦνται ἐπὶ ἀλλαγὴν τις ἔκεινων, αἰσθάνονται εὖθες ἐκ τοῦ τρόπου τῆς κινήσεως τῶν βελογῶν διτις νέος συναδελφὸς ἡλθεν εἰς τὰ πράγματα· παρ’ αὐτοῦ δὲ, εἰς τὰς ὥρας τῆς σχολῆς, δὲν βραδύνουν νὰ μάθωσι τὶς ἀπέγινεν δημοσίευσι τοῦ προκάτοχος του. Τόσον δὲ καταντῶσι συνήθεις πρὸς ἀλλήλους καὶ γνωτοὶ οἱ μικροὶ οὐτοὶ· ὡστε δὲν εἶναι σπάνιον ν ἀκούσης ἔνα τοιάν τον ἐν Λονδίνῳ ἀναφωνοῦντα αἴφνις, ὡς ἡδη τὴν τοιάνδε ἡ τοιάνδε κίνησιν τῶν βελογῶν, τῶν ἐκ Μαγκεστρίας, λόγου χάριν ἡλεκτριζομένων. Αἴ! δεῖνα μᾶς ἡλθε πάλι! Ἡ

ἀδελφική αὕτη σύμπνοια πάσχει ἔμως ἐνίστε κ' ἔξαιρέσεις ἐσχάτως ἔτι ἔγινε χρεία νὰ χωρισθῶσι δύω τῶν μικρῶν ἐργατῶν, εἰς ἀντιστοίχους μηχανάς διαφόρων πόλεων ἐργαζόμενοι, θιότι δὲν ἔπαινος ἐρίζοντες πρὸς ἄλληλους ἡλεκτρικῶς καὶ μοιράζοντες λόγους διὰ τοῦ τηλεγράφου.

Ἡ μεταχείρισις τῶν μηχανῶν ἀπαιτεῖ σύγτονον καὶ ἀδιάσπαστον προσοχῆν· διὸ ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ τοίχου γεγραμμένη ἡ ὑποθήκη αὕτη πρὸς τοὺς ἐπισκεπτομένους τὸ κατάστημα: Μὴ ἐνόχλει τοὺς ἀνθρώπους ὅταν ἐργάζωνται!

Ἡδη παρακαλεῖμεν τοὺς ἀναγνώστας νὰ καταδῶσι μεθ' ἡμῶν ἐκ τοῦ ὑπερώου εἰς μικρὸν χαμηλὸν ὑπόγειον, τριακοντάδων μὲν ποδῶν ἔχον μῆκος. πέντε δὲ πλάτος, ἔνθα κεῖνται εἰς τρεῖς θέσεις κατὰ διττῆν σειρὰν τριακοντάτεσσαρες γαλβανικαὶ συστοιχίαι, ἢ διὰ νὰ μεταχειρισθῶμεν γλωσσαν δλιγάρτερον ἐπιστημονικήν, τριακοντάτεσσαρες μικραὶ σκάφαι ἔχουσαι πέντε δακτύλων πλάτος, εἴκοσι δὲ ἡ τριάκοντα δύω μῆκος αἱ μείζονες τῶν σκαφῶν φέρουσιν εἰκοσιτέσσαρα ζευγῆ πετάλων ἢ πλακῶν τῆς μὲν χαλκοῦ, τῆς δὲ ψευδαργύρου ἐναλλάξ· χωρίζονται δ' ἀπ' ἄλληλων τὰ ζεύγη τῶν πλακῶν δι' δλιγάρτης ψάμμου. Γαλβανίζονται δὲ αἱ στήλαι αὗται ἐγγειομένους εἰς τὰ μεταξὺ τῶν μεταλλίων ζευγῶν θεικοῦ δέξιος διαλελυμένους εἰς ὕδωρ ὡς ἐν πρὸς δῶδεκα. Αἱ ἐλάσσονες σκάφαι περιέχουσι δώδεκα μόγον ζεύγη πετάλων.

Ἡ δύναμις μιᾶς τῶν ἐλασσόνων γαλβανικῶν συστοιχῶν ἐφικνεῖται εἰς ἀπόστασιν τετρακοσίων ἢ πεντακοσίων μιλίων. Τέσσαρες δὲ ἢ πέντε τῶν μείζονων συστοιχῶν ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ πέμψωσι τὸ γαλβανικὸν ῥεῦμα καὶ δι' αὐτοῦ πάταν εἰδήσιν ἀπὸ Λονδίνου εἰς Ἐδιμούργον.

Αἱ γαλβανικαὶ συστοιχίαι συνέχονται μὲ τὰς δκτῶ μηχανάς του ὑπερώου διὰ μεταλλίων νημάτων διοδεύει καὶ μεταδιδεῖται εἰς ἔκεινας δ γαλβανισμός. Τὰ μεταλλινὰ νημάτα περικαλύπτονται μὲ βάρμβακα ποτισθέντα εἰς πίσσαν, ἠτίνην καὶ πιμελῆ, διὰ νὰ μὴ ἡθελε προκύψῃ ἐκ τῆς συγκρητικῆς αὐτῶν σύγχυσις καὶ ἀσάρεια εἰς τὰς τηλεγραφικὰς ἐργασίας. Μὲ τὴν ἀπλῆν ταύτην προφύλαξιν ἐννέα τοιαῦτα μεταλλικὰ νημάτα ἐγκλείονται δμοῦ εἰς ἔνα μολυθρόν σωληνὰ ἡμίσεος δακτύλου τὴν διάμετρον, καὶ ἔνδον αὐτοῦ ἐπανακάμπτουσιν αὐτοῖς ἐκ τοῦ ὑπερώου εἰς τὸ ὑπόγειον. Ἐνταῦθα τέσσαρες ἢ πέντε σωληνες συνενοῦνται ἐντὸς ἄλλου εὑρυτέρου σιδηροῦ καὶ δι' αὐτοῦ φέρονται ὑπογείως ὑπὸ τὰς παραβόλεις τῶν ὁδῶν ἔως εἰς τὰς ἀποθήρας τῶν σιδηροδρόμων, ἔνθα τοὺς σωληνας διαδέχονται μοιραὶ παράλληλοι χορδοὶ σιδηροῖ, δμοῖαι μὲ τὰ μουστικὰ διαγράμματα, ὑπὸσταταζόμεναι ὑπὸ δοκῶν ἐμπεπηγμένων κατὰ διαστήματα. Κατὰ πᾶν δὲ τεταρτημορίον μιλίου ὑπάρχουσι δοκοὶ βασανίου, διῶν οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἑταῖρας βασανίζουσι καὶ ἔξετάζουσι τὰς διαφόρους χορδὰς μη ἐβλάβησαν ἢ ἔχωσι χρείαν ἀνανεώσεως, καὶ ἄλλας μὲν ἀφαιρεῖσιν, ἐπισκευάζουσι δὲ τὰς ἐπισκευῆς δεομένας.

Ἡ ἀπόνομία Λονδίνου εἰν' αὐτηρῶς διατεταγμένη νὰ μη ἐπιτρέπῃ εἰς οὐδένα νὰ ἐπιπροσθῇ ιστάμενος εἰς τὰς δημοσίας δόδους: διὸν οἱ κλητῆρες ἔχουσι πάντοτε διὰ στόματος τὴν μονότονον ταύτην καὶ ἡμιστα φιλοσοφικὴν παρακίνεσιν. Προχωρεῖτε, Κύριε εὐαρεστή θητεί Κύρια, γὰρ προκωρήσῃ τη! Ἄλλα

ποῖον ὃν λογικόν, ἐπιστήμης καὶ περιεργείας δεκτικὸν δύναται νὰ δέλθῃ τὰς ὁδοὺς τοῦ Λονδίνου χωρίς νὰ σταθῇ συχνὰ καὶ μελετήσῃ οὐ μόνον τὸ πρὸ τῶν δρθαλμῶν αὐτοῦ διαβαίνον ἔμψυχον πανόραμα, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ δρώμενα;

Δέγκ υπάρχει ἐντὸς τοῦ Λονδίνου ὁδὸς ἡτοις δὲν φαίνεται ἐπιαριμένη τρόπον τίνα καὶ υπερηφανευομένη δσάκις αἱρομένων πρὸς ἐπικευὴν τῶν πλακῶν, ἐμφανίζονται εἰς τὰς ὁψεις τῶν ἀνθρώπων τόση πληθὺς σωληνῶν ὑποχθονίων παντούσι μεγέθους, ἔνθα τὸ φωτιστικὸν ἀέριον, τὸ ὕδωρ, ἀλλαὶ οὐσίαι διαπορεύονται ἐγγύς ἄλληλῶν πολὺ εὐκολώτερον καὶ ἀνετάτερον ἀπὸ τὰ ὑπερθεούσιν αὐτῶν διαβαίνοντα ἀνθρώπινα δρέματα. Ἀλλ' ἐξ ὅλων αὐτῶν τῶν ὑπογείων σωληνῶν οὐδεὶς βεβαίως κρύπτει παραδοξότερα καὶ ἀξιώτερα περιεργείας πράγματα ως ὁ μικρὸς ἐκεῖνος σιδηροῦς σωληνὴ τῆς ἑταῖρίας τοῦ ἡλεκτρικοῦ τηλεγράφου. Δὲν εἶναι τῷδε τοῦ παραδοξῶν γὰ τὸ σκεφθῆ τις διὰ τοῦ στενωτάτου αὐτοῦ δχετοῦ τοῦ μόλις ἔχοντος δακτύλων τριῶν διάμετρον, φόνος τις ἀγγέλλεται: πρὸς τὰς ἐφημερίδας τοῦ Λονδίνου, αἱ ἀπὸ Ἰνδίας εἰδήσεις στέλλονται εἰς τὰς ἐπαρχίας, εἰς ἀξιωματικὸς ζητεῖ τὰς ἐπωμίδας του, μία Κυρία τὴν στολὴν της, ἐνῷ ἄλλοι μηγόνουσι τὰς μεταπτώσεις τῶν δημοσίων κεφαλαίων, ἢ τὰ Ῥωμαϊκά, ἢ τὸν τελευταῖον λόγον τοῦ Κ. Θιέρου. Καὶ δμως τίνες ἐκ τῶν ἀπειρών τούτων διαβατῶν ἐσκέφθησαν πόσον βραδὺ εἶναι τὸ βῆμα των συγκρινόμενον μὲ τὴν ταχυδελή πορείαν τοῦ ἡλεκτρισμοῦ δστις διὰ τεσσαράκοντα πέντε νημάτων διαδίδει: πρὸς πᾶσαν διεύθυνσιν καὶ ἀπόστασιν τῆς Φήμης τὰ μυρία διαλαλήματα;

Ἄν περιτριβέντος τωχὸν τοῦ περὶ τὰ χαλκᾶ νῆματα βάμβακος, ἔλθωσι ταῦτα εἰς ἐπαρήν, αἱ ἀγγελίαι δσαι δχοῦνται ἐφ' ἔκαστου αὐτῶν συγχέονται τότε, καὶ εἶναι ἀνάγκη ν' ἀλλαγθῶσι τὰ νῆματα πάραυτα. Ἄν πάλιν εἰς τὰς ἐν ὑπαίθρῳ ἐντεταμένας κατὰ τοὺς σιδηροδρόμους ἡλεκτρικὰς χορδὰς συμβῇ, δτανβρέχῃ, μ' δλας τὰς ἐγχινουστάτας ἐπινοίας τῶν ὑπαλήλων πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ τοιούτου ἀτόπου, γὰ σχηματισθῆ συνεχές δρέμα διάτος μεταξὺ τῶν χορδῶν καὶ τοῦ ἐδέρφους, δ ἡλεκτρισμὸς παρατρεπόμενος ἀκολουθεῖ τὴν νέαν ταύτην δδὸν ἔως φθάσῃ εἰς τὴν γῆν, τὸν ἄριστον ἡλεκτραγωγόν· τότε δὲ ἀντὶ νὰ φέρῃ τὸ μήνυμα εἰς τὸν πρὸς δὲν δρον κάμψει τὴν κυκλοφορίαν του ἐπανακάμπτων διὰ τῆς συντομωτάτης δδοῦ εἰς Λονδίνον (α) Ἀλλοτε δὲ πάλιν δ ἡλεκτρισμὸς δὲν καταβαίνει μὲν εἰς τὴν γῆν, ἀλλ' ἐπιστρέφει εἰς Λονδίνον δι' ἑτέρας χορδῆς εἰς ἣν μετέσθη, διδότι σταγῶν διάτος ἡγωμένης τὰς δύω χορδὰς, ἢ δι' ἐπιπλοκῆς αὐτῶν, καὶ τότε δὲ συγχεομένων τῶν ἐφ' ἐκατέρας τῶν χορδῶν δχουμένων εἰδήσεων, δ σκοπὸς τοῦ τηλεγράφου δὲν κατορθοῦσται.

(α) Εἰς πᾶσαν γαλβανικὴν ἐργασίαν ἀνάγκη εἶναι νὰ γίνῃ κυκλοφορία τις ἐντελής, τούτεστι τὸ ἐκ τῆς γαλβανικῆς στήλης ἀναχωρῆσαν δρεστὸν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς αὐτὴν δι' ἑτέρας δδοῦ. Οὐθὲν κατὰ τὴν νηπότερη τοῦ ἡλεκτρικοῦ τηλεγράφου διάδετον ἀναγκαῖον τὸ γά διαδέξει τὰς δημοσίας δόδους: διὸν οἱ κλητῆρες ἔχουσι πάντοτε διὰ στόματος τὴν μονότονον ταύτην καὶ ἡμιστα φιλοσοφικὴν παρακίνεσιν. Προχωρεῖτε, Κύριε εὐαρεστή θητεί Κύρια, γὰρ προκωρήσῃ τη! Ἄλλα

Ἐνίστε, ἐν καιρῷ καταγίδος ή ἔργασία τῶν ἡλεκτρικῶν ὑημάτων συγχέεται κ' ἐξ αὐτῆς τῆς ἐπηρείας τοῦ ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ ἡλεκτρισμοῦ. Λέγεται διτὶ δ τὴλέγραφος τῆς Μόρσεης ἐνέγραψε πότε εἰς τὸν χάρτην ἀσφῆτιν καὶ ιερογλυφικὰ σημεῖα ἡλεκτρισθεῖς ἐκ τῆς ἀτμοσφαίρας. Ή ἀστραπὴ ἐπεμψε τὸ ίδιον τῆς μήνυμα, κ' ἔσπειρεν ὑποκάτω τῇ ὑπογραφήν της. Ἰδού λοιπὸν τέσσαρες μέχρι τοῦδε μέθιδοι γραφῆς ή διὰ χειρὸς γραφή, δ τύπος διὰ χειρὸς, δ τύπος διὰ ἀτμοῦ, καὶ δ τύπος διὰ τῆς ἀστραπῆς. Θέλομεν ἄρα ἔχει καὶ πέμπτην μέθιδον; καὶ ὅποια τις λοιπὸν θέλει εἰσθαι αὐτή;

Πιστεύουσιν διότι περηνά ἐνίστε ἔθανατοθήσαν ἀπλῶς διότι ἐπεκάθισαν εἰς τὰ μεταλλικὰ νήματα τοῦ ἡλεκτρικοῦ τηλεγράφου. Ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ κάνενα κίνδυνον τοιούτον δὲν τρέχουσι τὰ πτηνά. Τὸ πτηνὸν ἥθελε κάθει ἰσχυρὸν γαλβανισμὸν, ἀν τυχὸν ἔβετε τὸν ἔνα πόδα ἐπὶ τῆς χορδῆς, τὸν δ' ἔτερον ἐπὶ τοῦ ἔσπειρους. Οἱ ἐπιστάται τῶν σιδηροδρόμων εὔρισκουσι συχνὰ χαμαὶ περὶ τὰς ἡλεκτρικὰς χορδὰς πέρδικας καὶ ἄλλα πτηνὰ ἀριθμηνῆ ἔνισταν δὲ εἴναι ἀποκεκομμένη καὶ ἡ κεφαλή. Ἀλλὰ πόθεν τοῦτο προέρχεται; τὰ πτηνά διασχίζοντα μὲ δρμήν τὸν ἀέρα προσογχθοῦσι, φαίνεται — ἵσως μάλιστα περὶ τὸ λυκόφως ή ἐν ὁμίχλῃ — εἰς τὰς μεταλλικὰς χορδὰς αῦται; δὲ τῶν ἀποκέπτουσι τὴν κεφαλήν, ὡς ἥθελεν ἀποκόψει τὴν κεφαλήν παντὸς ἱππέως, ἔστω καὶ λόρδους, κανῶν σιδηροῦς καὶ διὰ τοῦ ὑπάρχει καὶ πέσει τρέχων δρμητικῶς καὶ ἐκθύμως.

Οτε κατὰ πρῶτον ἐπήγγυον τὰς δοκούς κ' ἐνέτεινον τὰς ἡλεκτρικὰς χορδὰς, εἰς χωρικὸς διτὶς περιειράζετο τέως μὲ πολλὴν προσοχὴν τὰ γινόμενα, ἡρώτησε τὸν ἐπὶ τῶν ἔργων ἐπιστάτην, τί ἐτούτουν νὰ κάμωσι μὲ τὰς μηχανάς των αὐτάς; Τῷ ἀπεκρίθησαν διτὶ διὰ μέσου τῶν μηχανῶν ἐκείνων θέλει εἰς διλίγας στιγμὰς μανθάνει ποια ή τιμὴ τοῦ σίτου εἰς τὸ Δονδίνον ἀλλ' δ ἀνθρωπος δὲν εὑρε πολλὰ σαφῆ τὴν ἀπόκρισιν, καὶ πάλιν ἡρώτησε μὲ προφανῆ δυσπιστίαν πῶς θέλει μανθάνει τὰς τιμὰς τῶν σίτων; Ἰδού! Ωτὶ σὲ τὰς γράφους, τῷ εἰπον, γράμμα πρὸς γράμμα — Ἀ! ἐφώναξεν ἐκεῖνος, καταλαμβάνω λέγετε, διτὶ ἡ μηχανὴ οὐ φέρει γράμματα ἀμμῆ δὲν Ωτὶ φέρῃ ἵσως καὶ φορτώματα;

Ιελλὰ ὑπὸ πολλῶν σοφῶν ἐπενεγήθησαν χείσιμα μηχανήματα ἀναφερόμενα εἰς τὸν ἡλεκτρικὸν τηλεγράφον. Δὲν ἐπιγειροῦμεν τὴν ἔρευναν διὰ τῶν τῶν εὐφυῶν ἐφερδέσεων ἀρκούμενα δὲν ν' ἀναφέρωμεν μηκάν τινα εὐμεταποιήσαν μηχανήν, ὧδε λιμωτάτην εἰς τοὺς διοικοῦτας ἐπὶ τῶν σιδηροδρόμων ἐπειδὴ ἀν ἥθελε συμβῇ ἔχρηξης ή ἄλλο καὶ δέδον δυστύχημα, δύνανται δποι καὶ ἀν εὐρεθῶσι πλησιάζοντες τὴν μηχανήν εἰς τὰς ἡλεκτρικὰς χορδὰς, γὰ δώσωσιν εἰδῆσιν εἰς διὰ τὴλεγραφικὰ καταστήματα.

Πρὸ τινῶν ἐτῶν τὸ Ναυαρχεῖον συνέστησε μεταξὺ Ποσιμούθου καὶ Γοσπόρτου ἡλεκτρικὸν ὑποθαλάσσιον τηλεγράφον. Ἐπιτυχόντος δὲ κάλλιστα τοῦ πρώτου τούτου δοκιμάσιου ἐτοιμάζονται ἥδη νὰ συστήσωσι τοιούτους τηλεγράφους μεταξὺ Δούριδος καὶ Καλαί, Ὁλυσίδης καὶ Δουβλίνου, τὸ δὲ μέγιστον γὰ δινώσωσι διὰ τηλεγράφου διαδείνοντος τὸν Ἀτλαντικὸν Ὄκεανον τὴν Εὐρώπην μὲ τὴν Ἀμερικήν. Προτάσσεις περὶ τούτου ὑπεδελήθησαν ἥδη εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν Κυβερνήσεων Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ὀμοσπόνδων Πολιτειῶν.

Εἰς τὸν Κεντρικὸν Τηλεγραφον τοῦ Δονδίνου ὑπάρχουσα δύω ἡλεκτρικὰ ώρολόγια, ἐν ἔξαθεν τοῦ κατατήματος καὶ ἐν ἔσωθεν. Τὸ ἐλατήριον τῶν ώρολογίων τούτων εἶναι μικρὰ γαλβανικὴ στήλη κειμένη ἐντὸς λαγήνει χωρητικῆς μόλις τριῶν λιτρῶν, δὲν ἔχουσι δὲ ὡς τὰ λοιπὰ ώρολόγια ἀνάγκην νὰ ρυθμίζωνται ἐκάστοτε. Η κίνησις αὐτῶν εἶναι ὀσύναος, διαρκεῖσα δέοντα διαρκεῖται αὐτὴ ἡ γαλβανικὴ στήλη.

Άν η Ἐταιρία ἐφωτίζει τὸ κατάστημά της καὶ μὲ τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς ἀντὶ τοῦ ὑδρογονικοῦ ἀερίου, δ ἡλεκτρικὸς τηλεγραφος ἥθελε εἰσθαι τότε αὐτάρκης καὶ αὐτοτελῆς εἰς τὸ εἰδές του.

Πόσα ἀγένδοτα ἥθελε μάθει τις, πόσον ἥθελεν ὥφελη ἡ κανὴ γελάσει ἀν ἥδυνατο νὰ ἀναδιψήῃ εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ἡλεκτρικοῦ τηλεγράφου, ἔνθα κείνται σεσωρευμέναι τόσαι παραγγελιαι, τόσαι ἐξομολογήσεις μυστικαι, τόσαι ἀγγελιαι ἴδιωται καὶ δημόσιαι, ἔκτακτοι καὶ τακτικαι! Ἀλλ' δέοντα σπουδαῖται ἥ δέοντα γελοῖαι καὶ ἀν ἦνται αἱ ὑποθέσεις αὐται, ή Ἐταιρία ἀρνεῖται, καὶ δικαίω τῷ λόγῳ, νὰ κοινοποιήσῃ αὐτάς εἰς ὄντινα δήμητροτε Ἐκεῖνοι μολαταῦτα τοὺς δόποις ἀφορῶσιν ἴδιας τὰ μυστικὰ δὲν φυλάττουσι περὶ ἑσυχῶν τόσον αὐτοτράπλανον ἔχεμυθιαν δέην φυλάττει ή Ἐταιρία. Παρ' ἐνδέ τούτων ἐμάθομεν τὸ όποιον θὰ διηγηθῶμεν ἀνέκδοτον.

Ἐτελούντο πρό τινος καιροῦ οἱ γάμοι τοῦ . . . μὲ τὴν . . . Μία τῶν νυμφαγωγῶν παρθένων κατανυχθεῖσα, φαίνεται, πολὺ ἀπὸ τὸ μυστήριον αὐτὸν γάμου, παραφυλάξασα τὴν στιγμὴν καθ' ἥν ἡ προσοχὴ δίλων συνεκεντροῦτο εἰς τὰ κύρια πρόσωπα, τὸν γαμβρὸν καὶ τὴν νύμφην, ἐδραπέτευσεν ἐν τῆς ἐκκλησίας δύμαν μ' ἔκεινον διτὶς τὴν ἐλάτερεν. Τὴν ζητοῦν οἱ γονεῖς, τρέχουν, ἐρωτοῦν, ἀλλ' εἰς μάτην. Στέλλονται τότε ἀνθρωποι εἰς τοὺς σιδηροδρόμους, δ ἡλεκτρικὸς τηλεγραφος βάλλεται καὶ αὐτὸς εἰς κίνησιν, καὶ ὡς τῆς θυμυατῆς του δυνάμεως! ή μὲν δραπέτες δὲν εὑρέθη εἰς τὰ πέρατα τῆς Ἀγγλίας, ἐπειδὴ δὲν εἰχεν ἐξέλθει τῆς πόλεως, ἀλλὰ πρὶν νυκτῶση τέσσαρα ἀλλα ζεύγη νεονύμφων οἵτινες ἔλαβον τὴν εὐλογίαν τοῦ γάμου νομιμώτατα καὶ θεμιτώτατα τὸ πρώτον ἐπαθούντα δὲν ἐφατάζοντο μὲ τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους καὶ τὰς ἀσχάς, αἵτινες ἥθελον νὰ τοὺς ἐκλάσωσιν ὡς τὰ καταμυθίατα ὑπὸ τοῦ Τηλεγράφου πρόσωπα.

Άλλ' θταν πάλιν ἐνθυμηθῇ τις διτὶς ή οἰλέραστος καὶ τρελλὴ νεολαία δὲν ἐμποδίζεται ὡς ἄλλοτε ἐν τῆς ἀποστάσεως τῶν τόπων, καὶ διτὶς σήμερον οἱ ἀπέχεντες ἀλλήλων τετρακόσια καὶ πεντακόσια μῆλα δύνανται: γὰ ἔχωσι γυνθημειρήν διὰ τοῦ τηλεγράφου συνδιάλεξιν ἐρωτώμενοι, καὶ ἀποκρινόμενοι, βεβαίουσι διτὶς ἀν διὰ τοῦ Ἡλ. Τηλεγράφου ἐμπατιώθησαν πολλοὶ γάμοι, δ ἔρως διμῶς ἔχει περισσοτέρας ἀφορμὰς νὰ εὐγνωμογοῆ παρὰ γὰ μνησικαῆ πρὸς τὸν Τηλεγράφον ὡς σύμμαχον μᾶλλον ή πολέμιον ὄντα τῶν ἔργων του.

Ἐτελέσθη τῷ 1846 διὰ τοῦ Τηλεγράφου γάμος λαζαρίδος δύω ἀτόμων τοῦ μὲν κατοικοῦντος τὸ Βύρραχον, τοῦ δὲ τὴν Βεστῶνα ἀλλὰ τὸ κύρος τῆς πράξεως ταύτης ήμερισθήθη κατόπιν εἰς τὰ δικαστήρια.

Ἐπειδὴ εὑρισκόμεθα εἰς τὸ περὶ τοιούτων ἀκροσφαλῶν ζητημάτων κεφάλαιον, νομίζουμεν χρέος ἡμῶν ἴερον ν' ἀναγγείλωμεν ἐμβριθῶς εἰς τοὺς ἀναγνώστας, καὶ μᾶλιστα τὰς ἀναγνώστριας ἡμῶν, διτὶς ἀν εἰς ὅλα τὰ τηλεγραφικὰ καταστήματα δὲν ρυθμίζωσι τὰ ώρολόγια κατὰ τὴν ὥραν τοῦ Δονδίνου, πᾶν μήνυμα στελλόμενον πρὸς τὰ δυτικὰ θέλει: φθάγει εἰς τὸν πρὸς ἐν

έρον ἐνωρίτερα παρ' ὅτι ἐστάλη. (α) Ὁθεν νεᾶνίς τις κατοκούσα τὸ Διέβροιρ, λόγου χάριν, κινδυνεύει ἡ φαῦ ἀποκριθεῖσα καταφατικῶς εἰς σπουδαιοτάτην ἑρώητιν, διίγα λεπτὰ πρὸν ἡ ἑρώητις γίνεται εἰς τὸ Λογδῖνον!

Τὴν 1 Ἰανουαρίου 1849 διίγα δεύτερα λεπτὰ μετά τὸ μεσογύκτιον ἔπειμψε τις μήνυμα διὰ τοῦ Ἡλεκτρικοῦ Τηλέγραφου ἀπὸ Παδιγκτῶνα εἰς Σλάδφ, καὶ τὸ μήνυμα διατρέζειν τὸ διάτημα ἐν ἀκαρεῖ ἔφθασεν εἰς Σλάδφ τῷ 1848.

Κυβοπαῖκταις ἀπέχοντες δὲ εἰς τοῦ ἀλλού ἑκατέν μίλια ἔπαιξαν τὸ παιγνίδιόν των διὰ τοῦ τηλεγράφου μὲ τὴν αὐτὴν εὔκολίαν καὶ ἄνεσιν ὡς γὰρ ἐκάθητο πλησίον ἀλλήλων παρὰ τὴν αὐτὴν τράπεζαν. Οὐ Ἡλεκτρικὲς Τηλέγραφος ἐχρησίμευεν καὶ εἰς τὴν Ιατρικὴν, τῷ μὲν ἀσθενοῦς ἐκθέτοντος ἐξ ἑνὸς μέρους τὰ συμπτώματα τῆς νόσου του, τοῦ δὲ Ιατροῦ, θετις πιθανῶς ἥτο τις των δινομαστῶν τῆς πρωτεύουσας, ἀντιπιστέλλοντος τὰς δημηγίας του διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ.

Προσέπι: οἱ ἐπιστήμονες μετεγχειρίσθησαν τὸν Ἡλεκτρικὸν Τηλέγραφον καὶ εἰς προσδιοικιμὸν τοῦ γεωγραφικοῦ μήκους· ὁ Καθηγητὴς Μόρσιος προσδιώρισε τὸν Ἰούνιον ἔτι τοῦ 1844 τὸ μεταξὺ Βρετανῶν καὶ Βαλτιμόρης γεωγρ. μήκος, παρατηρήσαντων συγχρόνως δύο ὠρολογίων εἰς ἑκατέρας τὰς πόλεις καὶ εὑρεθεῖστος τῆς διαφορᾶς τοῦ γεωγρ. μήκους ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν ὥρων.

(Revue Britannique. I. K.)

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΕΔΟΥΓΑΡΔΟΣ.

Συνέγεια καὶ τέλος. (ἴδε φυλ. 63 καὶ 64.)

Καὶ πρῶτον μὲν εἶχεν ἀμαζόνειον ἀνάστημα ὥστε καὶ ἀμαζόνα τὴν ἀπεκαλουν οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Στανισλόβης· ἀλλ' ἡτον ἴσχυντη καθὼς ὁ Βολταῖρος εἰς τὸ δγδοκοστὸν αὐτοῦ ἔτος, διότι βεβίως τὸ πνεῦμα τῆς ἀδιακόπως ἐγγάζομενον ἐμπόδιζε τὴν φυσικὴν εὐρωστίαν τοῦ σωματοῦ· εἶχεν ὅμοιατα μικρά, κοῖλα καταμέλανα καὶ σπινθηροσβελοῦντα ώς τιλπνοὶ ἀδάμαντες εἰς τὸ σκότος· ἡ δὲ αὐτῆς εἰς δέξη λήγουσα ὑπενήφανε τὸ δριμὺ τῆς χολερικῆς κράσεως, διότι χολερικῆς κράσεως ἦτον ἡ Βαρονέσσα ὁ δὲ ἐπιμήκης πώγων, καὶ τὸ ὑψηλὸν μέτωπον, καὶ οἱ συνεσταλμένοι μυῶνες τοῦ προσώπου ἐδείκνυνεν ἐνώπιον του γυναικα πνεύματος ἀνηρίχου, φιλοδόξου, ῥαβδούργου καὶ ἀλλαζόνος· ἀν καὶ οὐχὶ πλέον νέα ἡ εὐρισκομένη μεταξὺ δύο ἡλικιῶν, ὡς εἶπεν ὁ Παύλος Κόκ περὶ τῆς Ἀδελινδᾶς αὐτοῦ, ἡ βαρονέσσα διετήρει δροσερὸν εἰσέπει τὴν λεπτὴν αὐτῆς μελχγχρινὴν ἐπιδερμίδα· ἡ παλιμώδης

(α) Ὅσον δυτικώτερα κεῖται τόπος τις τόσον βροχότερος ἀνατέλλει· δὲ ἡλιος εἰς αὐτὸν, ἐπομένως τόσον καὶ αἱ ὥραι εἰναὶ εἰς αὐτὸν δψιαίτεραι. Ὅταν εἰς Ἀθήνας ἤναντι μεσημέριον, ὅλοι οἱ τόποι οἱ κείμενοι 15^ο ἀνατολικῶν τῶν Ἀθηνῶν ἔχουσι 1 M. M. ὅλοι δὲ οἱ τόποι οἱ κείμενοι 15^ο δυτικῶν ἔχουσι 14 Η. M. οὐδὲν

Σ. τοῦ M.

φωνή της εἴχε μὲν ἡγεμονικόν τι καὶ ἀγέρωχον, ἀλλ ἐφαίνετο ὅτι τέχνη μᾶλλον ἡ φύσις τῇ περιποίησε τὸ πλεονέκτημα τοῦτο.

Ἐλέγετο περὶ τῆς Βαρονέσσης ὅτι ἡγάπα τὴν πολιτικὴν, καὶ καμίαν δὲν ἀφίνε περίστασιν ἡτοις ἡδύνατο νὰ τὴν χορηγήσῃ ἐναὶ θρίαμβον, εἴτε καὶ τὸν σμικρότατον, καὶ ὅτι πρὸς τοὺς ἄλλοις, ἀγαποῦσαν τὴν δόξαν, ἐπίμα πολὺ δὲ, τι καθιστά συνήθως λαμπράν τὴν δόξαν, ἡ καὶ μόνον πολλάκις τῇ δίδει ὑπαρξίην, δηλ. τὸν χρυσὸν· ἀλλὰ, πρᾶγμα δέ, τῶν εὐαρεστοτέρων διὰ τὴν Βαρονέσσαν, γλωσσαι θρασεῖαι ἡγείροντο καὶ αὐτῆς, καὶ νέρη τινα, ἐλαφρὰ μὲν ἀλλὰ πάντοτε νέφη ἐπεπρόσθουν τὴν λάμψιν τοῦ τῆς Βαρονέσσης ἰδιωτικοῦ βίου, διότι πολλὰ ἀνέκδοτα ἐγωισμοῦ, φιλαργυρίας καὶ ἀπανθρώπου σκληρότητος ἀπεδίδοντο εἰς τὴν κυρίαν ταύτην.

Καὶ τὰς πληροφορίας μὲν ταύτας εἴχον ἐξ ἀκοῆς, ἀλλ' ἡ θέα τῆς Βαρονέσσης μ' ἡνάγκασε νὰ τὰς ἔχω σχεδὸν ἐκ πεποιθήσεως, καὶ νὰ νομίσω τούλαχιστον ὅτι ἐπρέσθεν τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰησοῦτος εἰς ἡ τὴν ἀρχὴν τῆς Αἰκατερίνης Μεδίκης «τὸ πάν διὰ τὸ πάν» καὶ ἀρχὴν τοιαύτη πολλὰς καὶ ποικίλας ἔχει τὰς συνεπείας· δὲν μ' ἡρετεκε λοιπὸν τελείως ἡ Βαρονέσσα διότι τὴν ἑθεώρουν ὡς δαιμονιὰ τοῦ κακοῦ.

Ἡ ἑσπέρα καὶ τὸ δεῖπνον παρῆλθον ἀγενούλαγον τινος, ἡ δὲ Ματθίλδη ἐδείκνυε μὲν τὴν φυσικὴν αὐτῆς ἀγαθότητα, ἀλλὰ πόσας τοιαύτας ἐπιδείξεις, ἐπιδείξεις ἀγάνοντος, ἀπαντᾶ δὲν ἀνθρώπος εἰς τὸν βίον του!

Παρετήρησα μόνον ὅτι μ' ὅλην αὐτῆς τὴν προφύλαξιν ἡ Βαρονέσσα διεβίζασεν εἰς τὴν κόμησσαν ἐξερχομένην τοῦ ἐστιατορίου πρᾶγμα τι λευκὸν σχήματος τετραγώνου, μικράν ἐπιστολήν.

Ἀπεσύρθη εἰς τὸ δωματιόν μου σκεπτόμενος περὶ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, ἣν χρυφίως ἐδέχετο ἡ κόμησσα. Μετά τινα λεπτὰ ἥλιτσα δὲν τὸ μυτήριον ἀπεκαλύφθη—ἡ ἐπιστολὴ ἐστέλλετο ὑπὸ τοῦ Ἐγμῶνος· προγομνένως μάλιστα ἔμαθον ὅτι ἡ σπουδὴ τοῦ ν' ἀναγωγῆστη προήρχετο ἐξ ἐπιστολῆς τῆς Βαρονέσσης, ἡτοις ἀφίχθη εἰς τὸ μέγαρον του, καὶ τῷ ἀνήγγειλε τοῦτο διὰ ταχυδρόμου· ἥλλα τι νὰ εἴπω εἰς τὸν Ἐδουάρδον; ἐπερίμενα τὸν ἥλιον νὰ φωτίσῃ τὸν νοῦν μου, καθὼς φωτίζει τὸν κόσμον ὅλον.

Ἡ ἑσπέρα ἦτο τερπνή, πιστηκοτάτη ἀπέσυρε τὰ παραπετάσματα, ἥνοιξα τὸ δέλωμα, ἐστήριξα τοὺς ἄγκωνας κ' ἔβλεπα τὸν κῆπον ἀπολαύων τῆς ἡδυτικοῦς ἀπονοίας τῶν ἀνθέων του — ἀνωαετῆς ἀπόλαυσις.

Ο νοῦς μου ἦτον

«Ἐρμος κόσμος ποῦ γαλλέται! »

Τὸ ἔνδαλμα τῆς Ματθίλδης ἵστατο πάντοτε ἐνώπιον μου γλυκὺν, μεγαλοπρεπές, πλήρες τρυφερᾶς συμπαθείας — καὶ δέ φύλαξ ἄγγελος οὗτος παρίσταται εἰς τοὺς δυστυχεῖς μέγουσι μολυστοῦτο εἰς τὴν θέσιν των.

Τι νὰ ἐλπίσω; τί νὰ πράξω; — δὲ ἐγκέφαλός μου ἔφεγεν ὅλος, ἡ υπαρξίη μου συνεπύτσετο μέχρι τοῦ ἐλαχίστου αὐτῆς σημείου, μέγρι τοῦ μηδενός.

Ἐσήμανεν ἐνδεκάτη — ἐνωρίς ἀκόμη διὰ τοὺς ζητοῦντας τὸν μπνοὺν ὡς εὐτύχημα· ἐξῆλθον εἰς τὸν κῆ-